

Arrest

nr. 113 970 van 19 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 14 juni 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 mei 2013 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 14 juni 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“O., D.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 22/05/2013

Overdracht CGVS: 28/05/2013

U werd op 12 juni 2013 van 9u06 tot 10u30 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw raadsman, meester G. B. loco meester W. B., woonde het gehoor integraal bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Prishtinë (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. In 2010 leerde u M. B. (O.V. ...) kennen met wie u in december 2011 een relatie startte. In juni 2012 brachten M. en u jullie ouders op de hoogte van jullie relatie, wat bij de ouders van M. niet in goede aarde viel daar uw familie een slechte reputatie heeft. Tevens was de familie er niet met opgezet dat u meer dan vier jaar jonger bent dan M. en u, in tegenstelling tot M. en haar familie die moslim zijn, katholiek bent. Een tweetal weken na de bekendmaking van jullie relatie werd u door G. B., broer van M., onder druk gezet om jullie relatie stop te zetten. Gelijkaardige bedreigingen kreeg u van G. B. in september en november 2012. Tevens ging de familie van M. in de periode januari tot april 2013 een aantal keer naar uw ouders met de boodschap dat jullie relatie dienden te beëindigen. Ook uw ooms werden door de familie van M. aangesproken en onder druk gezet dat u en M. jullie relatie dienden stop te zetten. Op advies van uw oom R. H. trok u begin april 2013 naar Llapashtice (Kosovo). Na uw vertrek naar Llapashtice werd uw familie nog meer onder druk gezet en werd het u duidelijk dat een vertrek uit Kosovo uw enige mogelijkheid was. U verliet met M. Kosovo op 19 mei 2013 en reisde naar België, waar u op 21 mei 2013 aankwam en een dag later een asielaanvraag indiende. U bent niet in het bezit van documenten ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u vermoord te worden door de familie van uw partner M. B..

B. Motivering

Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Zo dient immers vooreerst gewezen te worden op een aantal vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van de door u geponeerde asielmotieven ernstig in vraag stellen. U verklaarde sinds juni 2012 tot uw vertrek uit Kosovo op 19 mei 2013 onafgebroken in Kosovo te hebben verbleven (CGVS, p. 3-5). Uit uw Facebookprofiel blijkt echter dat u zich in de periode december 2012-april 2013 zeer frequent in Zwitserland bevond. Ondanks dat de bewijzen (foto's van uw Facebookprofiel) u werden voorgelegd bleef u stevast ontkennen de afgelopen maanden in Zwitserland te zijn geweest. Uw verklaring dat u op uw Facebookprofiel kan schrijven wat u maar wil, wanneer u maar wil, kan echter niet worden weerhouden. Immers, los van de vraag waarom u allerhande valse informatie op uw Facebookprofiel zou schrijven, moet opgemerkt worden dat de plaatsbepalingen die door Facebook op uw profiel worden weergegeven, staan voor de plaatsen waar u zich bevond wanneer u de betreffende informatie/posts op uw profiel plaatste. Uw argumentatie ter zake houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 11). Het feit dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw onafgebroken verblijf in Kosovo in de periode juni 2012 tot mei 2013 zet uw beweerde problemen met de familie van M. in voormelde periode op zeer wankel schreef (CGVS, p. 8). Voorts kunnen de nodige vragen gesteld worden over de wijze waarop u Kosovo heeft verlaten. Immers zo verklaarde u dat uw smokkelaars alternatieve wegen namen zodat jullie geen grenscontroles kenden (CGVS, p. 7). Uw partner M. verklaarde dan weer dat jullie de grensposten wel passeerden, maar dat bij de controles

jullie smokkelaars uitstapten en jullie in de wagen bleven zitten (CGVS M., p. 5). Bovenstaande vaststellingen zetten de waarachtigheid van uw asielmotieven fundamenteel op de helling.

Bovenstaande bedenkingen ter zijde, dient vastgesteld te worden dat u Kosovo enkel en alleen verliet wegens problemen met de familie van uw partner M.. Los van de problemen met de familie van M. kende u noch uw partner in Kosovo ooit problemen met andere burgers of de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 9; CGVS M., p. 6).

Er dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen met de familie van M. een louter interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) karakter hebben. Uw problemen met de familie van M. houden ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het loutere feit dat de familie van M. in u geen goede partij voor M. zag ligt immers aan de oorsprong van uw problemen met M. familie (CGVS, p. 7).

Voorts dient, indien er alsnog geloof kan gehecht worden aan uw problemen met de familie van M., vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met hen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo heeft u, noch uw familie, in Kosovo ooit een klacht neergelegd bij de politie of enige andere instantie voor jullie problemen met de familie van M. (CGVS, p. 9). Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Uw motivatie om geen klacht neer te leggen tegen M. familie, met name dat het indienen van een klacht bij de autoriteiten uw situatie alleen maar erger zou maken omdat een klacht indienen als een uitdaging wordt gezien in Kosovo, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (CGVS, p. 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel.

Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is.

Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uw motivatie dat de Kosovaarse politie u geen permanente bescherming zou kunnen bieden ingeval van een klacht, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Bescherming hoeft immers niet absoluut te zijn en impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten ingeval van het indienen van een klacht u niet zouden voorzien van de nodige hulp en/of bescherming. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, M. B. werd een beslissing tot niet-inoverwegingname van haar asielaanvraag genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Ten onrechte gaat het cgvs ervan uit dat verzoeker geen asielaanvraag kan indienen nu hij uit Kosovo komt en Kosovo op de lijst met 'veilige landen' voorkomt.

Dit is uiteraard te kort door de bocht.

Ten eerste definieert het verdrag van Genève een vluchteling als elke persoon «die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen [...]».

Opdat verzoeker het statuut van vluchteling kan bekomen dient hij dus te voldoen aan twee voorwaarden:

(a) hij dient te vrezen voor vervolging wegens de vermelde redenen;

(b) hij wil of kan de bescherming van zijn land niet inroepen;

Verzoeker zijn asielrelaas voldoet evenwel aan beide voorwaarden:

(a) verzoeker heeft duidelijk tijdens zijn verhoor aangegeven dat hij door de familie van zijn vriendin wordt bedreigd met de dood en of folteringen wegens het feit dat hij katholiek is en zijn vriendin moslim; Naast deze religieuze reden is ook het feit dat verzoeker uit een armere familie komt en 4 jaar ouder is dan zijn vriendin een reden voor de familie van haar om zich desnoods met geweld te verzetten tegen de relatie (bestreden beslissing pagina 1, alinea 5);

(b) verzoeker is verschillende malen naar de politie gegaan met het oog op bescherming tegen deze bedreigingen doch de Kosovaarse politie vindt verzoekers problematiek niet prioritair en richt zich nog steeds vooral op de spanningen die er zijn met buurland Servië;

De politiedienst van Kosovo biedt inderdaad geen of weinig bescherming aan zijn onderdanen, sterker ze plegen zelfs misdrijven tegen hun eigen (onschuldige) burgers:

"Eind 2011, begin 2012 blijkt uit een rapport van de Raad van Europa dat de politie van Kosovo schuldig is aan mishandeling van talloze burgers, vaak minderjaren. om hen te dwingen tot een bekentenis van misdaden die ze nooit hebben gepleegd. De slachtoffers maakten melding van letsels zoals een gebroken neustussenschot en beschadigde geslachtsorganen. [...] Daarnaast wordt in het rapport van de Raad van Europa benadrukt dat de gerechtelijke autoriteiten onder één hoedje lijken te spelen met de politie, aangezien zij geweigerd hebben de aangiften van de slachtoffers in behandeling te nemen en daarentegen zelfs verzocht hebben de slachtoffers opnieuw op te pakken omdat ze schuldig zouden zijn aan het 'bedreigen' van de politie"

Bron: - Parlementaire vraag dhr Bizzotto aan het Europees Parlement

Ook andere rapporten/berichten geven aan dat de politie geen of weinig bescherming biedt:

"...The security situation in Kosovo-Metoheija is still very fragile , more frequent incidents giving a particular cause of concern ...[..]...In the first four months of 20 13, 60 ethnically motivated attacks were recorded, Dacic warned, pointing to a difficult position of 200 000 people were displaced. .."

Vrije vertaling: "...de veiligheidssituatie in Kosovo-Metoheija is nog altijd zeer fragiel, recente herhaalde incidenten geven aanleiding tot een speciale bezorgdheid ...[..] In de eerste maanden van 2013, 60 etnisch gebaseerde aanslagen werden geregistreerd, waarschuwde D., aangevende op de moeilijke positie van 200 000 mensen die moesten verhuizen. .."

Bron: - inserbia dd. 27/06/2013

EN

Amnesty International geeft aan dat in het licht van de reeds 800 etnische aanvallen door het Kosovaars bevrijdingsleger, de Kosovaarse autoriteiten een totaal gebrek aan politieke wil tonen om onderzoeken te ondersteunen en vervolgen te doen van zulke misdaden .."

Bron: - Amnesty International rapport over Kosovo, meer precies misdaden over het KLA;

Naast het feit dat verzoeker aldus niet kan genieten van de bescherming door de politiediensten is Kosovo bovendien een heel klein land en heeft een vlucht binnen het land weinig op kans slagen aangezien de familie van zijn vriendin hem tot op heden steeds heeft gevonden op zijn tijdelijke onderduikadressen

Hoger vermeld toont aan dat Kosovo op de lijst van veilige landen zetten niet correct is en dat verzoeker zijn asielaanvraag diende behandeld te worden. Hij voldoet immers aan beide voorwaarden om aanspraak te maken op het statuut van vluchteling.

Inderdaad, verzoeker is op de vlucht wegens bedreiging omwille van zijn godsdienst en verzoeker kan geen beroep doen op de Kosovaarse politiediensten hiervoor.

Hem dan toch terugsturen maakt een schending van uit van conventie van Genève van 28/07/1951 en van artikel 3 EVRM.

Immers verzoeker dient te vrezen voor zijn leven en of foltering en vanwege de familie van zijn vriendin. Nochtans waarborgt het EVRM, meer bepaalt artikel 3 dat niemand mag worden onderworpen aan menonwaardige behandelingen.

Dit is een absoluut recht (EHRM 7 juli 1989, Soering/Verenigd Koninkrijk nr. 14038/88, 15 november 1996, Chahal/Vernigd Koninkrijk, nr. 22414/93)

Dit betekent dat wanneer er een kans bestaat dat verzoeker in zijn thuisland zal onderworpen worden aan dergelijke menonwaardige behandelingen hij niet kan worden uitgezet, maar dat integendeel de Belgische asielinstanties hem op deze basis een verblijfstitel dienen af te leveren.

(Denys, L., Overzicht van het Vreemdelingenrecht, UGA, 2012, p439)

De bestreden beslissing schendt dan ook de conventie van Genève evenals artikel 3 van het EVRM dat directe werking heeft in België.

Het eerste middel is dan ook gegrond."

3.2 In deze kan niet dienstig de schending aangevoerd worden van het Vluchtelingenverdrag. De bepalingen uit het Vluchtelingenverdrag hebben immers geen directe werking in de Belgische rechtsorde (cf. RvS 27 juni 2005, nr. 146.815; RvS 27 juni 2010, nr. 5928 (c); RvS 17 augustus 2012, nr. 8989 (c)). Verder houdt de bestreden beslissing niet in dat verzoeker de vluchtelingenstatus, geregeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 1A van de Conventie van Genève, geweigerd wordt, waartegen het in artikel 39/2, § 1 bedoelde beroep "in volle rechtsmacht" openstaat, doch strekt zij ertoe verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen. Betreffende onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

Verzoeker die afkomstig is van een veilig land van herkomst, kan met het meedelen van zijn visie op de situatie in Kosovo en de verwijzing naar een aantal rapporten waaruit zou blijken dat hij niet kan genieten van de bescherming door de politiediensten te Kosovo, niet aantonen dat de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt. De bestreden beslissing bevat daarenboven geen verwijderingsmaatregel. Wegens het gebrek aan een verwijderingsmaatregel is een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 (artikel 57/6/1, tweede lid van de vreemdelingenwet). Bij KB werd

Kosovo op 7 mei 2013 opgenomen in de lijst van 'veilige landen'. Waar verzoeker citeert uit een aantal bronnen volstaat dit niet om Kosovo niet langer te beschouwen als 'veilig land'. Immers in het 'verslag aan de koning' van het KB van 7 mei 2013 wordt vermeld dat de minister, bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een *"goed onderbouwd advies (heeft) gevraagd over welke landen op de lijst dienen te worden geplaatst"*. Bovendien bepaalt artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat de beoordeling of een land een veilig land van herkomst is, dient te stelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Verzoeker kan met de verwijzing naar informatie die verzoeker nalaat te voegen aan het verzoekschrift, de zich in het administratief dossier bevindende objectieve informatie niet onderuit halen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt om tot de volgende overwegingen te komen in de bestreden beslissing: *"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uw motivatie dat de Kosovaarse politie u geen permanente bescherming zou kunnen bieden ingeval van een klacht, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Bescherming hoeft immers niet absoluut te zijn en impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten ingeval van het indienen van een klacht u niet zouden voorzien van de nodige hulp en/of bescherming. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."*

Waar verzoeker betoogt dat Kosovo ten onrechte op de lijst van de veilige landen is vermeld, geeft hij kritiek op de wet waarvan de beoordeling niet toekomt aan de Raad.

Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.3 In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

"Het cgvs gaat er in haar beslissing vanuit dat Kosovo geen gevaarlijk land is nu het voorkomt op de lijst met 'veilige' landen.

Aangezien verzoeker echter duidelijk voldoet aan beide voorwaarden om in aanmerking te komen om als vluchteling te worden erkent, schendt de bestreden beslissing dan ook de motiveringsplicht nu verzoeker niet kan nagaan om welke redenen het cgvs van oordeel is dat Kosovo een veilig land zou zijn, zeker nu de realiteit heel anders klinkt. Het advies van het cgvs om Kosovo, naast andere Balkan landen als veilig te beschouwen, wordt immers niet publiek gemaakt...

Het tweede middel is dan ook gegrond."

3.4 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de geloofwaardigheid en de waarachtigheid van de asielmotieven ernstig in vraag worden gesteld, dat de aangehaalde problemen een louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk karakter hebben en aldus geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, dat verzoeker niet aannemelijk maakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Kosovaarse politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Tot slot wordt erop gewezen dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat verzoeker onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hem de enige overgebleven uitweg was.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Waar verzoeker onder het eerste middel stelt dat hij verschillende malen naar de politie is gegaan, blijkt uit het gehoorverslag van 12 juni 2013 dat verzoeker in tegendeel uitdrukkelijk verklaarde niet naar de politie te zijn gegaan “*want dat zou alles nog erger maken*” (gehoorverslag p. 9). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing niet *in concreto* weerlegt, maar louter volhardt in zijn asielrelaas, zodat hij geenszins aantoonde dat de verweerder desbetreffend op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de stukken van het dossier tot zijn oordeel is gekomen.

Waar verzoeker betoogt dat het advies over Kosovo niet publiek is gemaakt, moet in dit verband worden toegelicht dat het verzoeker vrij stond om, indien hij meende dat de inhoud van dit advies in voorliggende zaak van belang was, aan de commissaris-generaal de inzage te vragen. Er blijkt evenwel niet dat hij dit heeft gedaan en de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur legt enkel een (passieve) openbaarheid op verzoek op (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr. 120.369). Verzoeker die bovendien wordt bijgestaan door een advocaat, kan dan ook niet worden gevolgd waar hij lijkt te willen aangeven dat hij de inhoud van dit advies niet kon verifiëren. Daarenboven zijn de conclusies van het onderzoek dat door de commissaris-generaal werd doorgevoerd en op basis waarvan werd besloten om onder meer Kosovo op te nemen in artikel 1 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013) opgenomen in het verslag aan de Koning dat werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Verzoeker kon, middels een eenvoudige lezing van het Belgisch Staatsblad, bijgevolg reeds kennis nemen van het gegeven dat de commissaris-generaal adviseerde om Kosovo op te nemen in een lijst van veilige landen van herkomst en van het voorbehoud dat hij maakte. Ook in een beschikking van de Raad van State waarbij een cassatieberoep ontoelaatbaar is verklaard, merkt de Raad van State op dat de verwijzing naar artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 (thans KB van 7 mei 2013) waarin Kosovo wordt aangewezen als een veilig land van herkomst; “*de verwijzing naar*

deze bepaling (op zich) volstaat (...) zonder dat het advies dat aanleiding gaf tot het koninklijk besluit nog eens dient te worden vermeld (RvS 5 februari 2013, beschikking nr. 9453).

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN